

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησι . . . Φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐδ-
ρῳ Φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησι . . . Φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φρ. χρ. 70
Αἱ συνδρομαὶ ἐτίηται.
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται χρυσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ «Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσις». — Πολιτικὴ Ἐπιθεωρήσις. — (Ἐργέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου). — Οἱ ἀργυροὶ γάμοι τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίδος τῆς Ἑλλάδος· τὰ κατὰ τοὺς ἀρραβῶνας καὶ τοὺς γάμους (ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου). — Αἱ πληγαὶ τοῦ κό-
σμου. — Κορώνα ἡ γράμματα (τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ).

Η

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου τεύχους αὐτῆς εἰσερχομένη εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἔτος, ρυθμισθήσεται οὕτως, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῶνται δι' αὐτῆς πᾶσαι αἱ τῆς κοινωνίας τάξεις, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος μέχρι τοῦ ὅπωςδῆποτε παιδείας ἀψαμένον· ἐφ' ᾧ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἄρθρα θέλουσι περιστρέφεσθαι τὸ πλεῖστον περὶ ζητήματα τῆς ἡμέρας (actualités), ἀποβλέποντα ἔνθεν μὲν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ταῖς ἄλλαις χώραις καθόλου πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως, ἔνθεν δέ, ὥς καὶ τὰ τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων φιλολογικὰ παραρτήματα πράττουσιν, εἰς τὴν παροχὴν ἐκάστη τάξει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων περὶ πάντων αἶμα καὶ ἐνδιαφερόντων αὐτῆς. Ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλολογία πάντων τῶν ἔθνων, ἡ Πολιτικὴ, ἡ Καλλιτεχνία, τὸ Θέατρον, ἡ Ἐπιστήμη καθόλου, ἡ Μουσικὴ, τὰ Οἰκονομικὰ κτλ., πάντα θ' ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπιθεωρήσει. Τακτικῶς δὲ θὰ δημοσιεύωνται αἱ ἐξῆς Ἐπιθεωρήσεις: Πολιτικὴ, Φιλολογικὴ, Ἐπιστημονικὴ, Παιδευτικὴ, Θεατρικὴ πάντων τῶν θεάτρων, Μουσικὴ καὶ Οἰκονομικὴ, καὶ Μυθιστορήματα καὶ Διηγήματα τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν γραφίδων. Τὰ ἄρθρα θέλουσι γράφεσθαι ὑπὸ ἐιδικῶν λογίων ἀνδρῶν, ἢ δ' ἐπιστάσια τοῦ φύλλου, ἀνατεθεῖσα ἐιδικῶ ἀνδρὶ, θέλει ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὰ σπουδαιότατα τῶν φιλολογικῶν παραρτημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ περιοδικῶν συγγράμματα, πρὸς ἃ πᾶσα προσπάθεια καταβληθήσεται ὅπως ἐφάμιλλος ἡ Ἐπιθεωρήσις καταστῇ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ περὶ εἰρήνης διακηρύξεις ἐπαναλαμβάνονται στεντορεῖα τῇ φωνῇ ἐν ταῖς αὐстроουγγρिकाῖς ἀντιπροσωπεύαις, ὅπου ὁ κοινὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας διαρρήγνυται ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ διασαλπῆσαι τὰς εἰρηνικὰς προθέσεις τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη καὶ διακηρύξαι τὸν εἰρηνικὸν χαρακτῆρα τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Ὁ κόμης Καλνόκης, εἰς διαφόρους ἀπαντῶν βουλευτὰς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν νεοτσέχον Ἐνμ, δηλώσαντα ὅτι οἱ Τσέχοι ἀποστρέφονται τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὥς τείνουσιν εἰς πολέμικοις σκοποῦς καὶ εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς γείτονος Ρωσίας, ἐπανελάβε τὰ τετριμμένα ἐκεῖνα, καθ' ἃ ἡ συμμαχία τῶν τριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης κρατῶν, ἥκιστα εἰς τοιοῦτους ἀποβλέπουσα σκοποῦς, κύριον αὐτῆς προτίθεται μέλημα τὴν περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν διασκέδασιν τῶν ὑφισταμένων διαφωνιῶν. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, εὐρύνων συνάμα τὸν κύκλον τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ζητήματι τῆς πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀντιζηλίας τῆς μοναρχίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου, ἐπανελάβεν ὅσα καὶ ἄλλοτε ἀνεκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἐπειράθη νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ τῶν Ἀβδούργων μοναρχία ὑπερηγωνίστατο πάντοτε τῆς ἐλευθέρως τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κρατῶν ἀναπτύξεως, ὅτι ἀείποτε ὑπερεμάχησεν ὑπὲρ τῆς πλήρους αὐτῶν ἐλευθερίας ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀναπτύξει καὶ ὅτι οὐδεμία ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ὑπάρχει ἀφορμὴ συγκρούσεως τῶν συμφερόντων τῆς χώρας αὐτοῦ πρὸς τὰ τῆς Ρωσίας, ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις αὐτῇ ἥκιστα ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν τῆς μοναρχίας, ἀποστέρει δὲ πᾶσαν τάσιν τοῦ προσκλήσασθαι ὑπέρροχον θέσιν ἐν τῇ χερσονήσῳ. Ὅντως πολυσήμαντοι θὰ ἐτύγχανον οἱ λόγοι τοῦ κ. Καλνόκη, ἐὰν τὰ λεγόμενα συνηδον πρὸς τὰ πράγματα καὶ μυθεῖα ὑπῆρχεν ἀντίφασις τῶν ἐκφραζομένων πόθων πρὸς τοὺς ἐπιδιωκόμενους. Τὸ ρωσικὸν ἀνακτοβούλιον ἐπολιτεύθη ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι μετὰ πολλῆς τῆς συνέσεως καὶ τῆς λογικότητος, ἐὰν δ' ἀπῆλθον τὴν μεταβολὴν τῆς νῦν ἐν Βουλγαρίᾳ κρατούσης τάξεως, ἐπραξε τοῦτο ἀκριβῶς χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς εἰρήνης καὶ χάριν τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς βερολινείου συνθήκης, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν

βάσιν τοῦ νέου ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ καθεστῶτος. πᾶσα δ' αὐτῆς ἀθέτησις ὡς μόνην συνέπειαν ἔχει τὴν διατάραξιν τοῦ καθεστῶτος τούτου καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ ἡσυχίας. Ἡ κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἀξιοῦσα τὴν καταδίκην τῆς ἐκνότου ἐκλογῆς τῆς 25/7 ἰουλίου ἄγεται ἐκ τοῦ πόθου τοῦ περιφρονησάσης τὰς διακελεύσεις τοῦ συμβολαίου τῆς 13 ἰουλίου καὶ ἐκ τῆς ιδέας τοῦ ἐξασφαλίσει τὴν παρὰ τῆς Αὐστρίας διασαλπίζομένην ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν οὐχὶ διὰ τῆς ἀθετήσεως τῶν φερουσῶν τὰς ὑπογραφὰς τῶν συνθηκῶν τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκεραίας ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τῆς νεοτενχοῦς ἡγεμονίας ὄρων, τῶν ἐξασφαλιζόντων πράγματι τὴν ἐλευθέραν διευθέτησιν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χώρας καὶ ἀποκλειόντων τὴν ξενικὴν ἐπέμβασιν.

Τούναντίον ἡ κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως Φραγκίσκου Ἰωσήφ, πολιτευομένη ὡς πολιτεύεται, διευκολύνει λίαν τὴν ἐκτράχυνσιν τῶν συμβούλων τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, οἵτινες, ἀπὸ ἀνομιῶν εἰς ἀνομίας προβαίνοντες, ὅτε μὲν ἐπιζητοῦσι διὰ παραβάσεως ρητῶν καὶ σαφῶν ὄρων τοῦ εἰρημένου συμβολαίου νὰ καταπιέσωσι πᾶν αἶσθημα αὐθυπαρξίας καὶ συνειδήσεως διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης εἰς τὰ μὴ βουλγαρικά στοιχεῖα, ὅτε δέ, ἀνωτέρα πιέσει ὑπεύκοντες καὶ ἐξαναγκάζομενοι ν' ἀνακαλῶσι τὰ ἐαυτῶν παράνομα μέτρα, πειρῶνται νὰ καταλήξωσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτελεσμα διὰ τῆς ἀδίκου πράγματι κατασχέσεως τῶν προσόδων, δι' ὧν συντηροῦνται τὰ τῶν εἰρημένων στοιχείων καθιδρύματα. Ἀλλὰ ποῖον τὸ ἐλαττήριον τῆς τοιαύτης πρὸς τοὺς ἐν Σοφίᾳ μαρμυροβόλους πολιτικῆς, ἣν περιβάλλουσι διὰ τοῦ πέπλου τῆς ἐλευθέρας τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου ἀναπτύξεως, ἥτοι διὰ χαρακτῆρος, ἀντιστρατευομένου ἄρδην πρὸς τὴν ἀνέκαθεν πολιτείαν τῆς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων, ἥτις, πιστῶς ἄλλοτε τηροῦσα τὰ παραγγέλματα τῶν ἐν Λαϊβάχη καὶ Βερόνῃ διαδουλιῶν ἀπινῶς μὲν κατεδίωκε πᾶν τῶν λαῶν κίνημα, τείνον εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς νῦν ἀνακηρυττομένης πολιτικῆς τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως, ἀνηλεῶς δὲ συνέλαμβανε τοὺς προδρόμους τῆς τοιαύτης πολιτικῆς καὶ συνετέλει εἰς τὴν ἐν τῇ ἐθνικῇ τῶν λαῶν ἱστορίᾳ ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωνισαμένων καὶ μαρτυρησάντων; Τίς ἡ αἰτία τῆς παλινωδίας ταύτης τῆς Αὐστρίας, τῆς ἀποκηρύξεως τῆς πολιτικῆς τοῦ Μετερνίχου, ὅστις πρῶτος τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος ἐβάλλε κατὰ πάσης πρὸς αὐθυπαρξίαν τάσεως τῶν λαῶν καὶ ἐτίθει τὰς βάσεις τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας; Βεβαίως ἡ πρόσκησις ὑπερόχου θέσεως ἐν τῷ Αἴμῳ διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν θωπείας, ἥτοι ἡ ἐπιτυχία σκοποῦ, ἐφ' ᾧ σφόδρα καταδικάζεται καὶ κατακρίνεται ἡ μεγάλη τοῦ Βορρᾶ δύναμις. Ἀλλὰ τοῦτο πράττουσα ἡ κυβέρνησις τοῦ Καισαροδασιλέως ἀντιφάσκει πρὸς ἑαυτήν, ὑπονομεύει τὴν βερολίνειον συνθήκην καὶ ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς γενικῆς εἰρήνης. τῆς ἀπειλουμένης οὐχὶ τόσον ἐκ τῶν γαλλογερμανικῶν ἀντεγκλήσεων ὅσον ἐκ τοῦ κοχλάζοντος ἐν Σοφίᾳ πραξικοπηματικοῦ λέβητος. Ἐὰν ἡ μοναρχία ἐπεδίωκεν εἰλικρινῶς εἰρηνικοὺς σκοποὺς, οὐδέποτε ἠθελε συνηγορήσει ὑπὲρ τῆς ἐκνόμου ἐν Βουλγαρίᾳ καταστάσεως. οὕτω δὲ θὰ ἐξέλιπε καὶ ἡ ἀφορμὴ μεγάλης πρὸς τὴν Ρωσίαν δυσаре-σκείας, ἥτις ἄχρι τοσούτου ἐξικανεῖται, ὥστε ἐπανειλημμένως οἱ νεοτενχοὶ ἐν ταῖς ἀντιπροσωπείαις βουλευταὶ ἐπερωτῶσι τὴν κυβέρνησιν μὴ ἡ τριπλῇ συμμαχίᾳ δυσμενεῖς ἐπιδιώκη κατὰ τῆς Ρωσίας σκοποὺς· τοῦτου ἐνε-

κεν αἱ μετὰ στόμφου ἐπαναναλαμβανόμεναι δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς μοναρχίας μικρὸν καθησυχάζουσι τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην ἔχουσαν ἄλλως τε πρὸ αὐτῆς πασιφανῇ δειγμάτων τῶν ἀπειλούντων τὴν γενικὴν εἰρήνην κινδύνων.

Καὶ ἀληθῶς σὺν τῇ ἀνακηρύξει τῶν εἰρηνικῶν προθέσεων ἀπανταχοῦ τῶν μεγάλων κρατῶν σύντονος πάντοτε καταβάλλεται μέρημα περὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ ὑπὸ τὰ ὅπλα στρατοῦ καὶ τὴν αὔξησιν τῶν πολεμικῶν μέσων, ἀμυντικῶν τε ἅμα καὶ ἐπιθετικῶν, ὥσπερ ἐπὶ θύραις ὁ πόλεμος εὔρηται· ἰδίᾳ οἱ ἐν Γερμανίᾳ προεξέχουσιν ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ παρὰ τὰς ἀπανταχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας διατυπυμένους διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν προκυψουσῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου στρατιωτικοῦ σχεδίου δαπανῶν, αἵτινες εὐρίσκονται εἰς φοβεράν δυσανολογίαν πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ φορολογουμένου. Μάτην τὰ κυριώτερα τοῦ φιλελευθέρου τύπου ὄργανα διαμαρτύρονται κατὰ τῶν νέων δαπανῶν, αἵτινες ὑπολογίζονται εἰς 80,000,000 μάρκων, καὶ ἀξιοῦσιν ὅπως τὸ ἐν τῷ ἐκτάκτῳ προϋπολογισμῷ τῶν στρατιωτικῶν ἀναγραφόμενον τοῦτο ποσὸν χρησιμοποιηθῇ εἰς ἐτέρους σκοποὺς, πολλῶν λυσίτελεστέρους, ἥτοι εἰς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Οὐδεὶς ὅμως ὁ τείνων τὸ οὖς εἰς τὰς ἐκ φιλοπατρίας προοιούσας ταύτας φωνάς, καίτοι τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῆς ἀποτυχίας τοῦ σχεδίου παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ, ἔδει νὰ συνετίσῃ τοὺς συμβούλους τοῦ γερμανοῦ μονάρχου καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν οὐχὶ τοσοῦτο περὶ τὴν αὔξησιν τῶν πολεμικῶν τῆς χώρας δυνάμεων, ὅσον περὶ τὴν προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων, ἐν οἷς τὴν πρώτην κατέχουσι τάξιν οἱ δύο εἰρημένοι κλάδοι τοῦ κοινωνικοῦ βίου, οἱ ἐπισπώμενοι τὴν σύντονον μέρησαν ἀπασῶν τῶν εὐνομουμένων κυβερνήσεων. Ἀντιθέτως πρὸς τὰ εἰρημένα φιλελεύθερα ὄργανα τὰ τῆς κυβερνήσεως φύλλα πάντα λίθον κινουσὶν ὅπως ἐκποτήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, ἐν δὲ τῇ ἀμνηχανίᾳ αὐτῶν περὶ τὴν ἐξεύρεσιν πειστικῶν ἐπιχειρημάτων πρὸς φεύγουσιν εἰς τὸ τέχνασμα τοῦ ἐν Φάρξιν τὰς διατριβάς ποιουμένου δονκὸς τοῦ Λαουεμβούργου, ὅστις θέλων νὰ τύχῃ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἐπταετοῦς θητείας, ἐπέσειε τὸ φάσμα τοῦ διμετώπου πολέμου, ἠπειλεῖ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν διὰ τῆς διαλύσεως αὐτοῦ καὶ διεκήρυττεν ὅτι πρὸ οὐδενὸς θὰ ὑποχωρήσῃ μέσου, ἐὰν μὴ τύχῃ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Τοιαύτην πράγματι παρέχουσι νῦν εἰκόνα τὰ ὄργανα τοῦ κόμματος Καπρίδη καὶ τῶν λοιπῶν συμβούλων τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἅτε διαπιστοῦνται ὅτι τὸ κοινοβούλιον διαλυθήσεται, ἐὰν μὴ παράσῃ τὴν ἐπιδόκιμαστικὴν αὐτοῦ ψῆφον εἰς τὸ αἰτούμενον σχέδιον· ἐνθεν μὲν διαπιστοῦσιν ὅτι διμέτωπος ἐπίκειται πόλεμος, ἐνθεν δέ, ποιούμενα σύγκρισιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῶν δύο πολεμιῶν αὐτῇ, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀγωνίζονται ν' ἀποδείξωσι δι' ἀριθμῶν ὅτι μόνη ἡ μεγάλη τοῦ Βορρᾶ δύναμις ἔχει πλείονα στρατὸν τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν, ἡ δὲ Γαλλία ὑπερτερεῖ τῆς Γερμανίας μόνης ὑπὸ τε τὴν ἐποψὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ πυροβολικοῦ. Εἰς πάντα ταῦτα προσθετόν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιμονὴν Γουλιέλμου τοῦ Β', ὅστις διαρρηδὴν ἐκήρυξεν ὅτι ἐν τῷ στρατιωτικῷ ζητήματι πολιτευθήσεται οὐχὶ καθ' ὃν ἐπολιτεύθη τρόπον ἐν τῷ σχολικῷ, ἀλλὰ κατὰ διάφορον ὅλως μεθόδον ἀντὶ παντός ὅπως

τύχη τοῦ σκοπομένου. Διδακτικὸν ὄντως τὸ θέαμα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ μάλιστα θέαμα, παρεχόμενον ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, ὅσοι μετὰ τὴν κατασύντριψιν τῆς Γαλλίας ἀντιποιοῦνται τὰ πρωτεῖα ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ πολιτισμῷ καὶ διεκδικοῦσι τίτλους προτεραιότητος ἐν αὐτῷ.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Αὐστρίᾳ μικρὸν ὑπολείπονται τῶν ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ στρατοῦ, πολλοὶ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἀντιπροσωπείαις ἀγορευσάντων ἠγωνίσθησαν νὰ ὑποδείξωσι τὸ ἐλαττωματικὸν τῆς στρατολογίας καὶ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν συνταγμάτων ὅπως οὕτω διευκολύνωσι τὴν ἐπιλήψισιν τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν νεοτσέχων, οἵτινες ἐκήρυξαν ὅτι τὴν Αὐστρίαν οὐδεὶς ἀπειλεῖ κίνδυνος. Οἱ περὶ τὴν κυβέρνησιν ὅμως, ἐλαχίστην ἀπονέμοντες προσοχὴν, προέβησαν εὐθὺ εἰς τὸ ἔργον, καίτοι τὴν μέριμναν αὐτῶν ὥφειλον νὰ συγκεντρώσωσι μᾶλλον περὶ τὴν κατασίγασιν τῶν φυλετικῶν παθῶν, ἅπερ βεβαίως ἥκιστα κατευνάζονται διὰ τῆς πειθαναγκάσεως τῶν Οὐγγρῶν φιλοπατρίδων ὅπως ἀπὸ τῶν τάφων τῶν ὑπὲρ τῆς ἀμύνης τῆς Βούδας πεσόντων μεταβῶσιν καὶ εἰς τὸν τάφον τοῦ κατ' αὐτῶν πολεμήσαντος αὐστριακοῦ στρατηγοῦ Χένζν, καταθέσωσι στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου καὶ παράσχωσιν οὕτω τὸ ἀλλόκοτον θέαμα πολεμίων, στεφανούντων καὶ ἐγκωμιαζόντων ἀλλήλους.

Εὐνόητον ὅτι τῆς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ μερίμνης τῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ, τῆς Ἰταλίας ἀδυνατούσης νὰ μιμηθῇ αὐτὰς ἐνεκεν τῶν οἰκτρῶν αὐτῆς οἰκονομικῶν, τῶν ἀρκοῦντως σαφῶς ἐκτιθεμένων ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου κ. Γιολίττη, δὲν ὑπολείπονται οἱ ἐν Ρωσίᾳ, καὶ οἱ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἐν πλήρει δικαίᾳ μεγάλη καταβάλλεται μέριμνα πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν ἐν ταῖς συμμάχοις δυνάμεσιν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ γινομένων. Ἀλλ' ὅταν αἱ μεγάλαὶ δυνάμεις τοσοῦτον ἀνισυχῶσιν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καταστάσει, πρόδηλον ὅτι καὶ αἱ μικρότεραι τὴν αὐτὴν αἰσθάνονται συγκίνησιν, οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος ἐξαιρουμένης παρὰ τὰς ἐπικεινένας ἐορτὰς ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ αὐτῆς ζεύγους, πανηγυρισθησομένων τῇ προσεχεῖ πέμπτῃ ἐν μέσῳ πλειάδος ἀντιπροσώπων τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης.

ΕΡΓΗΣΙΟΥ ΚΟΥΡΤΙΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν 49).

Ἡ εὐρεῖα τῶν ἀκτῶν ἑκτασίς, ἐφ' ἧς ἀπέβαινον οἱ Ἕλληνες, οὐδαμῶς ἦν χώρα ἀκατοίκητος, οὔτε ἐδαφος ἀδέσποτον. Αὐτόθι εἶχον ἥδη συναντηθῇ καὶ διασταυρωθῇ πολλαὶ μεταναστάσεις καὶ πολλαὶ ροπαί, εἴτε ἐκ τῆς μεσογαίας τῆς ἡπείρου εἴτε ἐκ τῆς θαλάσσης προερχόμεναι.

Ἐν πρώτοις εἶχον εἰσχωρήσει οἱ Φοίνικες καθ' ὃν χρόνον ἡ χώρα κατεῖχετο ὑπὸ πρωτογόνου τινὸς λαοῦ, συγγενοῦς τῇ φυλῇ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ παρουσία αὐτῶν διεπιστώθη ὑπὸ τῆς ἐν Ἐρυθραῖς¹ λατρείας τοῦ Μέγκαρτ καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς λατρείας τῆς

σεληνιακῆς θεότητος τῆς Σιδῶνος, ἥτις ἐνιδρύθη, ὡς ἐν προτιμωμένῳ τόπῳ, ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καῦστρου κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Εἴτα εἶχον ἐλθεῖ ἐκ Κρήτης νέοι ἄποικοι, λαὸς τις δὲ μεμιγμένος ἐκ Καρῶν καὶ Δελέγων εἶχε διαχυθῇ ἐπὶ τοῦ ἀλιπέδου, ἐνῷ ἐκ τῆς μεσογαίας τῆς ἡπείρου ἡ λυδικὴ δύναμις προήλανε πρὸς τὴν παραλίαν. Ἡ τῆς λυδικῆς δυνάμεως ἐπέκτασις αὕτη κατέλιπεν ὁρατὸν ἶχνος ἐν τῇ πόλει Νινὴν (Ninew), ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Καρίᾳ Λυδῶν κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐφορᾷ τὸν κάτω ροῦν τοῦ Μαϊάνδρου. Ἡ Νινὴν ἦν τῷ ἡπειρωτικῷ τούτῳ κράτει πρόσκοπος, δὲ ἀποδείκνυσιν ὅτι ἥδη ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Σανδονιδῶν, ὅτε ἡ Λυδία ἦν ἐτι ἠνωμένη τῇ Ἀσσυρίᾳ, οἱ Λυδοὶ ἐβούλευοντο τὴν κατάληψιν τοῦ ἀλιπέδου. Ἐν τούτοις παρέμεινε πάντοτε σαφὲς στάσις διαφορὰ τῶν κατοίκων τῆς μεσογαίας καὶ τῶν τῆς παραλίας· ἐπετράπη ταῖς εἰς τὴν ναυσιπορίαν ἐπιδεδομέναις φυλαῖς νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐν εἰρήνῃ τὸ ἔργον αὐτῶν, καὶ αὐταὶ δέ, φαίνεται, αἱ ἀποβάσεις νέων ἀποίκων δὲν ἐθεωρήθησαν ὡς ἐπιθέσεις κατὰ τῆς χώρας τοῦ λυτικοῦ κράτους.

Ἐκ τῶν τόπων, ἐν οἷς καὶ αὐτοὶ οἱ Λυδοὶ μετέσχον τῆς κατὰ τῶν γενλῶδων ἀντιστάσεως, δέον νὰ μνησθῶμεν τῆς Ἐφέσου, διότι αὐτόθι ἀπαντᾷ παραδόσεις ἀκριδέστεραι ἢ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἰωνίας. Ἐπὶ δύο καὶ εἰκοσὶν ἔτη, ὡς λέγεται, οἱ ἄποικοι, ἐστρατοπεδευμένοι ἐπὶ τῆς βορείας ἄκρας τῆς Σάμου, μάτην ἠγωνίζοντο πρὸς ἐνίδρυσιν αὐτῶν ἐν τῷ κάτω βαθυπέδῳ τοῦ Καῦστρου. Ὑπῆρχεν αὐτόθι προδήλως δύναμις καλῶς ὀργανωμένη, ἥτις ὑπερεμάχει τῆς χώρας, ἡ δύναμις δὲ αὕτη οὐδεμία ἦν ἄλλη ἢ τὸ ἱερατικὸν κράτος, οὐ ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος ἦν τὸ κέντρον. Τὸ κράτος τοῦτο εἶχε καταλάβει ὡς ἰδίαν κτῆσιν τὴν ἐκβολὴν τοῦ ποταμοῦ καὶ διετίθει ἐνοπλον δύναμιν, ἐν ᾗ ἐστρατολογοῦντο καὶ αὐταὶ ἐτι αἱ τοῦ ναοῦ διάκονοι, ἡσυχῆ ἐν τῇ χρῇσιν τῶν ὀπλῶν καὶ εἰθισμένοι ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσιν. Ἀλλῶς τε συνήπτετο τοῖς ἱερατικοῖς ἰδρύμασι τῆς μεσογαίας τῆς ἡπείρου καὶ τῷ λυδικῷ κράτει οὕτως, ὥστε προήχθη εἰς κέντρον αὐτῶν σχεδόν, γινόμενον τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον τῆς μεσογαίας καὶ τοῦ ἀλιπέδου, τῶν Βαρβάρων καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Αὐτόθι ἦν τὸ μάλιστα ἀπόρητον πάθος τῆς ἀκτῆς σημεῖον, ἡ ἀνάμνησις δὲ τῶν πεισματῶδων μαχῶν, δὲ οἱ ἄποικοι ἠναγκάσθησαν νὰ συνάψωσι πρὸς τὰ ἐνθουσιώδη στίφη τοῦ ναοῦ, διηγωνίσθη ἐν τῷ μύθῳ τῶν Ἐφεσίων Ἀμαζόνων. Ἐπὶ τέλους οἱ μετανάσται κατάρθωσαν νὰ ἐνιδρυνθῶσιν ἐπὶ τῆς παραλίας καταντικρὺ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ὃν αἱ τοῦ ποταμοῦ προσχωσεις εἶχον κατὰ μικρὸν ἀπομακρύνει τῆς θαλάσσης, καὶ περὶ ἱερὸν τι τῆς Ἀθηνᾶς νὰ ἐγείρωσιν «Ἀθῆναιον» τι, νέας τινὰς Ἀθῆνας¹. διότι ὁ ὅμιλος οὗτος τῶν ἀποίκων, δὲ ἡμῖν τοῦτο κατὰ τῶν Λυδῶν καὶ τῶν Δελέγων², συνίστατο ἐξ Ἀθηναίων, ἀγομένων ὑπὸ τοῦ Ἀνδρόκλου. Βραδύτερον ἡ ἀποικία αὐτῶν ἐπεξετάθη πρὸς τὴν μεσόγαιαν³, συνῆψε φιλιωτέρας σχέσεις πρὸς τὸ Ἀρτεμίδιον καὶ ἀπὸ τῆς ἐγγχωρίου θεότητος ἐλαβε τὸ ὄνομα τῆς Ἐφέσου⁴.

Διεξήχθησαν ὡσαύτως ἀγῶνες ἐν ἄλλοις σημεῖοις τῆς Ἰωνίας, ἀλλ' ἥττον πεισματῶδες ἢ ἐν Ἐφέσῳ, ἥτις παρεῖχε τῇ ἀντιστάσει σταθερὸν σημεῖον ἀντερείματος.

Ἐν τούτοις οὐδαμοῦ ἡ ρῆξις προσέλαβε χαρακτῆρα ἐξοντώσεως· δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐκμυδενίσεως τῶν ἀρχικῶν κατοίκων, οὐδὲ ἦν ὁ ἀγὼν πρὸς Βαρβάρους, οὐς εἶδε ν' ἀπωθήσῃ βῆμα πρὸς βῆμα εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ νέας ὅλως φυλῆς καὶ νέου πολιτισμοῦ, ὡς ἐπραξαν οἱ Ἕλληνες ἐν Σκυθίᾳ ἢ οἱ Ἀγῆλοι ἐν Ἀμερικῇ.

Κατὰ τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν οὐδέποτε ἐπῆλθεν οὕτω ριζικὸς τῶν δύο ἀκτῶν ἀνταγωνισμός, τὰ ποιήματα δὲ τοῦ Ὀμή-

1) «Ἐκράτησαν τῶν ἀρχαίων Μιλησέων οἱ Ἴωνες (Παυσαν., Ζ', 6', 6)».

2) Βιογραφ. Ἑλλην., ἐκδ. Westermann, σ. 22.

3) Κρεωφύλ. παρ' Ἀθηναίῳ, σ. 361 e.

4) Περὶ τῶν εἰς τὴν Ἰδρυσιν τῆς Ἐφέσου ἀφορώντων μύθων ἴδε E Curtius, Beiträge zur Gesch. und Topographie Kleinasiens (Abhdl. d. Akad. d. Wiss., 1872, σ. 19).